

Stesky a rozbřesky

Zdeněk Svoboda

STESKY A ROZBŘESKY

Brněnská diecéze
Církve československé husitské, 2008

Copyright © Zdeněk Svoboda
ISBN 978-80-87219-01-0

STESKY

Smutná

Kdesi

za čtyřicaterými horami

za čtyřicaterými řekami

za čtyřicaterými lesy

někdo usedavě pláče

Kdesi

před čtyřicaterými horami

před čtyřicaterými řekami

před čtyřicaterými lesy

budí slzy ze sna spáče

Pečeť

*V Ohnici Jiřího Jakuba
se po dlouhá léta
skrývalo psaní
se jménem z ráje*

*A u toho jména
pečeť dívčích rtů*

*Před mrazivou mocí času
všechno bledne
Ale v té pečeti
stále přebývá ohnivý žár
plamen Hospodinův*

A srdce znova taje

Popelčin oříšek

Marcele a Zuzaně

*Město se přikrčilo pod návějí
na zámek přijel zase král
večer se všechna okna rozsvěcejí
a každý sál se hudbou rozehrál*

*Dýcháme na sklo Chceme aspoň chvíli
vidět ten pohádkový bál
po kterém užaslému princí zbyly
vzpomínky střevíček a teskný žal*

*Až tudy jednou půjdem v letním žáru
a budem hledat něžný stín
najdem snad stopu po zázračném daru
Oříšek prázdný Náš a Popelčin*

Malý žal

*Dnes v noci jsem tě často potkával
Ty o tom nevíš neznáš malý žal
ten který zajal mě když naposled
jsem tolik chtěl tvé touze rozumět
A byla s námi známá krajina
v níž všechno co jsme měli začíná
Tys byl tak blízko – blízko na dosah
a přec jsi neslyšel Stál s námi strach
I rodnou řeč jsme měli každý svou
Pak černá vojska přešla oblohou
a tma nás rozvedla tak bez ptaní
Víš čeká nás doma setkání
Jen bojím se že večer někdo snad
z nás bude marně čekat na návrat*

Jizva

Za Adolfem Mádrem

*Ujížděli jsme přímo proti nebi
krvácejícímu z hluboké jitřivé rány
Někdo ji probil hřeby*

*Čím rychleji jsme se hnali
tím zřetelněji hrčel za námi černý kočár
zdobený ošklivými anděly*

*Byl jsi nám v patách
a určitě jsi trpěl
jak jsi narážel čelem na dřevěné víko
když kámen nadzvedl tvrdá kola*

*Určitě jsi trpěl až do poslední vteřiny
kdy ses dotýkal věcí této země*

*A pak jsme viděli ohnivé hřívy
splášených koní a kočár v plamenech*

*V hedvábí ticha
se rána zacelila
Zbyla po ní jizva
Bude dlouho bolet*

Ted' vezmi ještě plášť

Miloši Kejklíčkoví

*Ted' vezmi ještě plášť a nasad' masku
ke hře v níž jsme bezvýznamní hráči
A budem hrát hrát svobodu a lásku
A to je všechno To prý stačí*

*Diváci nevidí Jsou příliš velcí
než aby pochopili
že jsou také smutní herci
kteří na scéně si hrají malou chvíli*

*Ale jednou odhodíme plášť a odhodíme masku
a budem hrát tak hrát jak to nikdo nedovede
a ze hry na překrásnou lásku
se rázem život stane A nad ním modré nebe*

Ve stoletém gymnáziu

*U hlavního vchodu
potkávám povědomého terciána
Jsem to já*

*Stoupáme po strmých schodech
které prý kdysi všechny
ze samé radosti přeskočil
můj strýc Julius*

*Míjíme uctivě prach
z Jana Amose a Jiřího Viktora*

*Nahlížíme do tělocvičny
Z mučidel tu jako svědectví
zůstala jen šplhadla a ribstol
A po válečných tanečních
neviditelné stopy na parketách*

*Ukrytý gramofon
hraje pořád dokola
písničku o San Francisku*

*Sbohem terciáne sbohem
Dál už mi netřeba jít
Právě jsem uviděl svou Neapol*

Lepší možnost

Jiřímu Kabíčkovi

*Když ho dopadli
řekli mu:
Nepřijmeš-li naši víru
setneme ti hlavu
a vystavíme ji v koši
na městské bráně*

*A když ji přijmu?
zeptal se*

*Pak ti setneme hlavu
ale pohřbíme ji
spolu s tvým tělem*

Zvolil tu lepší možnost

Dvaosmdesát

/Sousoší v Lidicích/

*Dvaosmdesát dětí
Nehrají si
Nepokřikují
Nezpívají*

*I ptáci
jsou-li tu jací
mlčí*

*Ticho které bolí
Ticho tich*

*Dvaosmdesát dětí
nehnutě patří do údolí
jak domy
zahrádky stromy
pruhy polí
polyká obrovská tlama vlčí
ohnivá pec*

*Dvaosmdesát dětí
V popel se proměnilo každé z nich*

Kdo prolomí to ticho nakonec?

Slečna Blitzová

*Bydlela se svou matkou
v nedalekém městě
naproti starému chrámu*

*Jako zručná švadlena
jezdila občas do naší rodiny na dědině
aby ušila co bylo třeba*

*Považoval jsem ji takřka za příbuznou
Když mi jako gymnazistovi
ujel poslední autobus
mohl jsem u Blitzů přenocovat*

*Ve válce
v té druhé světové
vyšla najevo strašlivá věc
Slečna Blitzová a její matka
byly židovky*

*Než musely jednoho zimního rána
odjet do ohnivé země
někdo k nám za tmy
přinesl od nich jarní plášť
aby měly aspoň něco
až se vrátí*

*Pro ten plášť si však
nikdo nikdy nepřišel*

*Jen kdosi z hrstky těch
které plameny ohnivé země nepohltily
vyprávěl že slečně Blitzové
když se dověděla že druhého dne
ji čeká plynová komora
zbělely do rána vlasy jako sníh*

Do země pohřbených nadějí

*Do země pohřbených nadějí
vede cesta jen v hrůze nalezitelná
do země posledních vzdechů
do země dýmu
v němž se změnily
vlasy oči ústa mozky
do země
kde si stíny větví
šeptají básně nikdy nenapsané
kde na pahýlech tužeb
visí obrazy nikdy nenamalované
kde v oblačných sálech
zní hudba nikdy nezaznamenaná
a kde v zahradách snů
stojí sochy nikdy nestvořené*

*Do země pohřbených nadějí
vede cesta jen v hrůze nalezitelná
a nenalezitelná odtamtud*

A proto jsme chudí

Veliké rámařství

*Jediný krok
Práh
Schod
Zvonek
Rámařství
Na stěnách oběšenci
s pustýma očima
a vykloubenými údy
Znetvořené krajiny
Obludné růže
To všechno v kočičím zlatě*

*Jediný krok
Práh
Schod
Obrovské rámařství
Poněkud zešílený svět*

*A jediný krok
jej dělí od beránčího království*

Šupinisté

Janu Šimsovi

Hned jako by mu šupiny
spadly s očí, nabyl zraku...
Sk 9,18

*Věřím tomu
Jednou za život se může
zázračně prohlédnout ze slepoty*

*Ale dnes
prohlédají mnozí
každého půl roku
a pak nastává hromadný pád šupin*

*Je jich jako z hejna
tlustých kaprů
páchnoucích bahnem*

*Brodíme se podivným
smutným podzimem
Ale ve vzduchu
visí našťestí
na tenounké nitce
jaro*

Fiat iustitia

*Byl odsouzen k trestu smrti
pro strašný zločin:
Myslel jinak*

*Zdálo se však
že tuberkulóza bude rychlejší
Plíce se mu rozpadaly*

*Hrozilo
že spravedlnost přijde zkrátka*

*Neodkladně
jej odvezli sanitkou
pod šibenici*

*Sám by to pod ní neustál
Zvedli ho ochotně
i s nosítky
a navlékli mu oprátku na krk
Podařilo se*

*Fiat iustitia
pereat mundus**

**Ať se děje spravedlnost, i kdyby svět zahynul.
Heslo Ferdinanda I., krále českého a uherského
a císaře římského, vládl v letech 1526 – 1564.*

Četl jsem

*Četl jsem
že Molotovova manželka
strávila léta v táboře nucených prací*

*A její dcera
psala do dotazníků
že matku nemá*

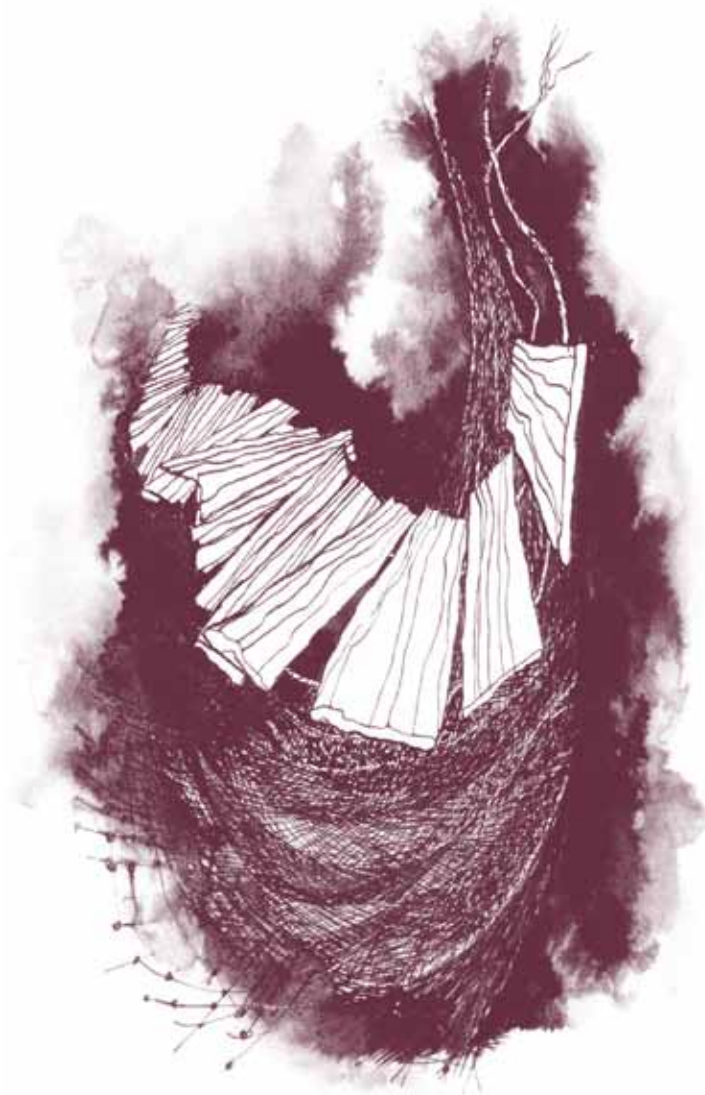
*Spousta marnotratných dětí
to snaživě opakuje
jakmile zjistí
že na Toho s otcovskou vážností
a mateřskou něhou
byl vydán zatykač*

Ta společnost

*Vypadala zprvu
že není k zahození
ta společnost*

*Ted' je pootevřeným víkem
vidět
do kontejnerové rakve*

*Leží tam bezduchá
Zahodila sebe samu
ta společnost*

Rybářská síť

*Setkání nad propastí
na kymácivém
provazovém mostě*

*Podání rukou
Objetí
Chybný krok
Pád
Mrazivý úlek*

*Záblesk z popela vzpomínky
na vyprávění u ohňů
že prý tam téměř u dna
napjal kdosi
rybářskou síť*

Báseň pro jeden červencový předvečer

*Nemám rád slavnostní řečníky
Vyrukují
když už je dávno po všem
najdou si stupínky
a strílejí odtud ohnivými slovy
v obdivuhodných kadencích*

*Nemám rád slavnostní řečníky
Leda že by se chvěli
a úzkostlivě mlčeli
zvláště v onen červencový předvečer
kdy hořivaly otepi z obecního lesa
a kdy zlí a tlustí lidé procházeli
dětskými sny*

*Ostatně
co může kdo říci
cítí-li pod nohama hořící slámu
a chutná-li v ústech kouř
a vidí-li svůj vlastní popel
špinavý popel smíchaný se zemí a trávou
jak na káře drkotá k řece*

*Nemám rád slavnostní řečníky
Leda že by probděli teplou červencovou noc
a chvěli se
a mlčeli
a neodvážili se ani na stupínek*

Poezie Vánoc

*Poezie Vánoc
Mnoho poezie Vánoc
Příliš mnoho poezie Vánoc*

*takže jsme dokonale zapomněli
že promodralé lidské dítě
se položilo do rukou světa
studeného
jako kamenná vlhká
podlaha chléva*

Ten kostel

*Ten kostel býval
o nedělích i svátcích plný
A pak se sem vplížila
pandemie lhostejnosti*

*Přemnoží se nakazili a umřeli
Těch pár přeživších
se cítilo ve velkém prostoru trapně*

*Kostel osiřel
Sběratelé kuriozit
si z něho odnesli nejprve zvon*

*Pak píšely varhan
a postupně všečen inventář*

*Zbyla tu jen krásná
nezcizitelná akustika*

*Vzdělanci města usoudili
že by se z kostela
mohla stát koncertní síň*

*Vyhlásili sbírku
Nadšencům se podařilo kostel zachránit*

*Ke slavnostnímu koncertu
pozvali klavíristu zvučného jména*

*Avšak v noci před vystoupením
kdosi vylomil dveře*

*Klavír zdemoloval
a vybílené stěny pomaloval zalomenými kříži*

*V čele pak zanechal nápis
CIKÁNI ŽIDI A KŘEŠŤANI DO PLYNU*

Obraz

*V galérii pod širým nebem
vystavili obraz*

*Nahé zkřivené tělo
visící na dřevě*

*Ale ten ponurý artefakt skličoval
Nelahodil očím*

*A tak jej k nepoznání
přemalovali
Posázeli roztomilými kuřátky
dovádivými zajičky
a umnými kraslicemi*

*A hned bylo všem veseleji
v galérii pod širým nebem*

Milost

*Na Buchlově
ukazují konopnou oprátku
kterou musel kterýsi z Berchtoldů
na krku nosit
když pro povstání odsouzen k smrti
na přímluvu své krásné ženy
dostal od císaře milost*

Nikdy však nesměl opustit své panství!

*Zatímco my
zaprodání smrti pro titánskou vzpouru
jsme byli
na přímluvu muže bez krásy
omilostněni tím
jenž všechny hvězdy v dlani skryje*

*Bez potupného znamení
smíme jít světa kraj
a ještě dál*

*A přece se někomu
stýská po šibenici*

V přeplněném trolejbusu

Šírání

*V přeplněném trolejbusu
četné Blesky*

*Nic však není ozářeno
Nikdo nehoří*

*Navzdory šírání
se v hlavách smráká*

Dvojnice

*Bez přestání
vábivě sladce zpívá*

*Předvádí se na prknech
na plátnech na magických bednách*

*Vynořuje se
z bílých pěn knižních stránek*

*Na nejživější ulici
splétá těla milenců*

*Dává kdekoliv
nekonečné polibky na odiv*

*Dvojnice lásky
Téměř k nerozeznání*

*A ta pravá cudně a trpělivě čeká
až přijde její chvíle*

Otázka

*V Bílé čtvrti jednoho města
vykřikla na mě z chodníku
před villou Vlasta
otázka psaná křídou*

*MARTINE ONDRO HONZO
KDE STE?*

*A já jsem nevěděl
Opravdu ne
Mohl jsem nanejvýš připsat
další jména křídou*

*Věřím však
že ti co si smluvili
schůzku
v Bílé čtvrti u villy
jednou jistojistě přijdou*

Kulhám vesnicí

*Kulhám
praobyčejnou cizí vesnicí
a jak ve snu žasnu*

*Děti i dospělí
mě na setkání zdraví*

*Ne ledabyly
pouhopouhým dobrý nebo brý*

*Odpovídám
Vstupuji do té šťastné hry
Nejde mi z hlavy*

*A sním že přijde chvíle
kdy nebude mi třeba
nad pozdravy žasnout*

Mlčky a ostýchavě

ROZBŘESKY

Vracejí se

- světelné bytosti snů -

z procházky po kalifornském pobřeží

celí užaslí z Altamiry

z dobrodružné plavby k mysu Dobré naděje

z vydařeného letu k Měsíci

Vracíme se

- nejasné přízraky temnot -

s oteklýma nohama z vyhnanství

posedlí děsem z Minóova labyrintu

potřísnění plaváním proti proudu stoky

s poraněnými křídly z voliéry

Vracejí se

vracíme se

a mlčky a ostýchavě

si patříme do očí

Dávno předtím

*Připravovalo se to dávno předtím
o samotě
v bezhlesém soustředění
pod povrchem
v skrytosti
daleko od vřavy a přece na dosah*

*Všechny bytostné kořeny vláhu vstřebávaly
tu nebeskou
a poklady živin z prsti vynášely*

*A teprve potom
mohla být země překvapena
výhonky výstřelky ratolestmi proutky
které i z udupané hlíny vyrazí
a zelenými praporky signalizují život*

V Kamenici

*Roste tu samé kamení
Ve smrči i v trávě
A čápi u potoka
nosí moudrost v hlavě*

*Daleko
od domů se slamáčky
na lukách i ve hvozdech
se potkáš s jabloní
a hrušní
Trhají z nich muži ženy
i kluci neposlušní
když má léto příliš horký dech*

*Jsou dobré ty kmeny
Sadil je kdysi kdosi bezejmenný
a napořád mu děkují*

*Přál bych si přál
aby mně v lidském kamení
vzešlo jedno jadérko
pro ty
co budou příliš znavení*

Tiché zemětřesení

*Když kouzelník úplněk sestoupí
po větvích stromů
zahrát si na jarní zemi se stíny co napadlo mu*

*když něžně se pohne vítr v křehké zelení
nastane tiché a opojné zemětřesení*

*půda se pod kroky sesouvá a měkce propadá
pověz mi máš-li mě ráda či nerada*

*opilé srdce blouznivě vrávorá
v podzemí zaskřípe tajemná závora*

*prastaré světy tonou bezmocně v moři
práchnivé mosty se boří a nové tvoří*

*a z nejhlubších hlubin
vyplouvá jako zářivý rubín*

*neznámá pevnina
na které začíná rašit podivná květina*

*co v půlnoci stačí dorůst a kvést
zalita rosou nadějných hvězd*

*ještě než kouzelník úplněk vrátí se
po větvích stromů
nazpátek na nebe učených astronomů*

Být rosou a deštěm

*Ještě včera
byla země v horečkách
Ležela naznak
s vyschlými otevřenými ústy*

*Ale dnes v noci
v tajemné hodině rozednění
jí kdosi podal doušek rosy*

*Potom
docela nízko pluly veliké ryby mraků
a dotýkaly se bolestí*

*Jemně mžilo do trav
Ta vůně
Ta závrať*

*Být rosou a deštěm
sprškou spadlou odnikud
aby se aspoň
jediná vyprahlá ústa
rozvoněla kvítím*

Soumrak

*Zvolna se potápí nebeský Titanic
neprovází jej nic než ptačí vzlyk*

*Oslepující záře obrovité vatry
ohnivá ústa krásné Kleopatry*

*Prométheus nesoucí oheň na louči
žhavý polibek jímž se den rozloučí*

*Láva stékající ze střech jako z Etny
požár založený nezbednými dětmi*

*Zlatý poklad který nemůže být uloupen
Červený kohout který sedl do oken*

Tak hořívá svět za soumraku

Ať hoří vždycky jenom pro potěchu zraků

Anavolimator*

*Kolikrát jsme ti za zády
vpadli do kvetoucí zahrady*

*špinavou rukou sáhli na lilie
už je žádný deštík neumyje*

*trhali s rozkoší a divoce
zakázané ovoce*

*kolikrát jsme se opojili víny
zapírajíce své viny*

*kolikrát jsme se ti smáli potajmu
nešlechetníka brali do nájmu*

*utíkali ti hledajíce nové otce
přeplouvali řeky na pochybné lodce*

*padali střemhlav přes propust
násilně dobývali zámky úst*

*neznali lásku pro tisíce lásek
odkopli z cesty pohozený klásek*

*brodili se hlubokými močály
naslouchali zpěvům které snadno ošálí*

*A teď otrhaní znavení v sešlapaných botách
jdem zpátky – tvoje nezvedená rota
jdem po noci jež neměla mít rána
Pověz jsme ještě rota milovaná?*

* Jan Blahoslav (1523–1571), biskup Jednoty bratrské, muž se širokým vzděláním (studoval ve Vitemberku a Basileji) napsal v Ivančicích kolem r. 1560 spisek Anvolimator (čteno zpětně Rota milovná), napomenutí pro ty, kteří se připravovali ke službě v Jednotě.

Drž se naděje

*Hory nebe potrhaly
Padá sníh
Nesmíš zbloudit na pěšinách
zavátých*

*Povede tě domů věrná
stálice
Uvidí ji ten kdo touží
vrátit se*

*Nedbej nic že v cestě leží
kamení
To tak bývá Poutníci jsme
znavení*

*a náš svět je často sněhem
zavátý
Díky Bože za ty věčné
návraty*

*Hory nebe potrhaly
Padá sníh
Nesmíš zbloudit na pěšinách
zavátých*

*Drž se naděje i proti
naději
Domov je už za poslední
závějí*

Archa

*Jsme v tom až po krk
Topíme se
Původně jsme se tvářili
že se jen tak ze zábavy potápíme
Ale teď šlapeme vodu jako o závod
a občas se napijeme špíny*

*Voláme o pomoc
Bezvýsledně*

*A vtom nás míjí
nevzhledná dřevěná kocábka
Zamyšlený námořník
mohutným rozmachem
neúnavně hází záchranné pásy*

*Už máme jeden v rukou
Slabikujeme na něm
jméno té prastaré archy
NEBOJ SE TOLIKO VĚŘ*

Pěšina

*Většina
ani nepozná kde začíná
ta pěšina*

*Maliní
ji skrývá a něžně
zastíní*

*Většina
jde dál
Nudná a nečinná*

*Jen kdo má
touhu být doma
rozhrne trní rukama*

*Pohlédne
na stopy krve
z předešlého dne*

*Zaváhá
Strach přemáhá
jenom odvaha*

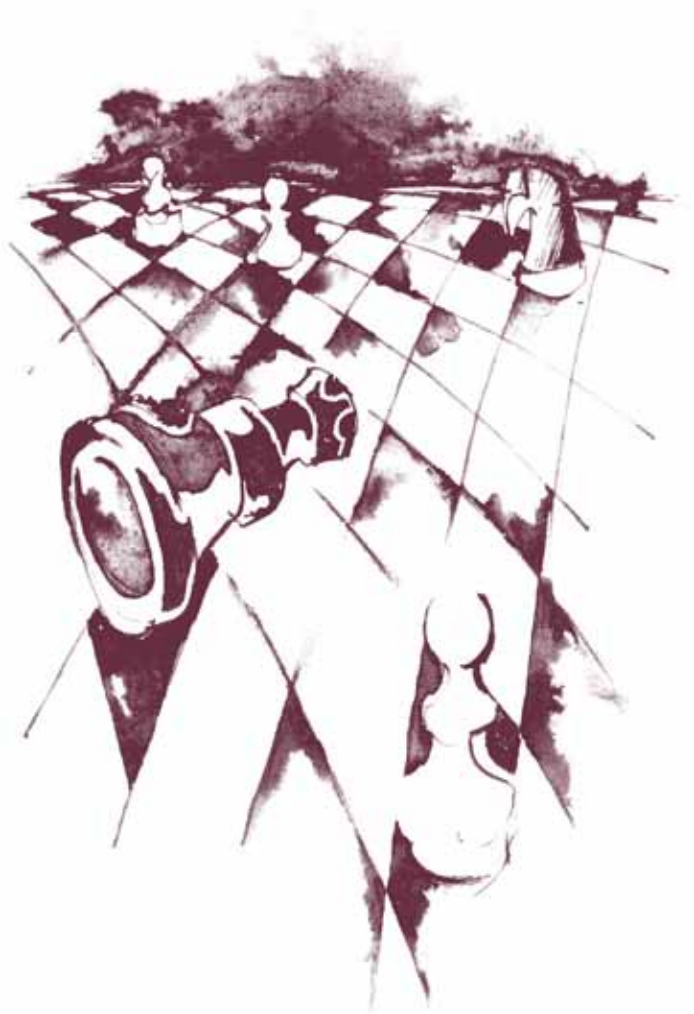
*Sotvaže
vykročí už jistě dojít
dokáže*

Paklíč

*Srdce je za ozdobnou mříží
Naslouchá rozechvěle
kdo se k němu blíží*

*Na padlém sněhu ani stopy
Nikdo sem nepřichází
Nikdo vězně nevykoupí*

*A přece paklíč Pouhá víra
na dosah leží
Ten zámky zevnitř otevírá*

Mat

*Čtyřiašedesát polí
to je celý svět*

A na něm hraje bílý s černým

*Bílý se pozná podle toho
že je slabý
Skoro dítě
A černý se leskne chladem*

*Bílý pozbyl věž
/co na tom nebydlí na hradě/
pak dámu
/není z velkého světa/
koně
/chodí nejraději pěšky/
a nakonec střelce
/nač jsou mu vojáci/*

Vypadalo to že určitě prohraje

*Avšak z ničeho nic
dal bílý chlapeček černému soku
MAT
unaveným zaprášeným pěšákem
protože
děti mají úplně jiná pravidla
a vždycky vyhrají
když všechno už už prohrály*

Rozhovor

Milanu Balabánovi

*Večer je celý modrý
a tramvaje auta daleké vlaky
i poztrácené lidské hlasy
začínají s malou hudbou*

*Jsi sám
Na stole zátiší s knihou
A přece je pokoj
naplněn vzrušeným hovorem
Z napjatého šera
vystoupili hosté
Náhle je vidět blesky hvězdy i slunce
Vtrhla sem celá povodeň světla
Tamhle sedí muž s ostrými zraky
ani bys nevěřil
že jej v dětství kolébal Nil
a tu je pastýř z Tekoa
a naslouchá muži s bolavýma očima
Láska se všeho naděje
Co na to poví filosof kazatel
či král oblečený do moudrosti?*

*Přísný prorok z jordánských pustin
se upřeně dívá
na člověka zbroceného krví
raněného špatnou ranou do týla
nemocného skvrnitým tyfem
zasaženého prokletým zářením
bezmocného
jehož hlas však prosakuje stěnami
rozlévá se jako nedělní zvony
a nic jej nepřehluší*

*Napjatě nasloucháš
a venku už zvoní konve s mlékem
v zahradách vyhrávají kosi
a ráno je
plné plné rosy*

Byl čas?

*Byl čas byl někdy čas
kdy slova byla ryzí?
Ted' ztrácejí už jas
a jejich krása mizí*

*A přece kdysi snad
bývalo nebe nebem –
Když chtěli uvítat
polibkem solí chlebem*

*to nebývalo jen
uštknutí které bolí
a hořko nad skrojkem
a nepotřebnou solí*

*A přece kdysi snad
bývala láska darem
jejž dával kdekdo rád
A jaro? Bylo jarem*

*Kdo srdce slovům vzal?
Jak puklý zvon jsou nemá
Možná se jejich krásy bál
a sám ted' jména nemá*

*Zvonu zas dej Bože hlas
ať ve zpěvu zní novém –
Ať zní – Až přijde čas
vrať slovům zvuk svým Slovem*

Prastará znamení

*Dala by se spočítat
na prstech jedné ruky*

*Ale vyjadřují
to nejpodstatnější z podstatného*

*I kdybychom je přeškrtali
vymazali
vysekali
objeví se znova
na nebi
na hladině studánky
v trávě
kdekoliv*

*A pokud svět světem stojí
budou chránit
před sutí zapomenutí
nenahraditelná praslova
Zrození Smrt Víra Naděje Láska*

Dcerce sijónské

*Ty nezvedená podvedená
navedená odvedená
svedená a rozvedená
ty sotva hodná svého jména*

*ty posmívána ukřivděná
otrhaná pošpiněná
zneuctěná ponížená
ty sotva hodná svého jména*

*pořádně se umyj vyper šat
s jásotem jdi Krále uvítat*

OBSAH:

STESKY

Smutná	7
Pečeť	8
Popelčin oříšek	9
Malý žal	10
Jizva	11
Ted' vezmi ještě plášť	12
Ve stoletém gymnáziu	13
Lepší možnost	14
Dvaosmdesát	15
Slečna Blitzová	16
Do země pohřbených nadějí	18
Velké rámařství	19
Šupinisté	20
Fiat iustitia	21
Četl jsem	22
Ta společnost	23
Rybářská síť	25
Báseň pro jeden červenecový předvečer	26
Poezie vánoc	27
Ten kostel	28
Obraz	30
Milost	31
V přeplněném trolejbusu	32
Dvojnice	33
Otázka	34
Kulhám vesnicí	35
Mlčky a ostýchavě	36

ROZBĚSKY

Dávno předtím	39
V Kamenici	40
Tiché zemětřesení	41
Být rosou a deštěm	42
Soumrak	43
Anavolimator	44
Drž se naděje	46
Archa	47
Pěšina	48
Paklích	49
Mat	51
Rozhovor	52
Byl čas?	54
Prastará znamení	55
Dcerce sijónské	56

Zdeněk Svoboda:
Stesky a rozbřesky

*Vydala Brněnská diecéze
Církve československé husitské, v roce 2008
Vydání první*

Výroba a tisk: Tiskové středisko DR CČSH v Brně

© Zdeněk Svoboda
© Ilustrace: Jana Wienerová

ISBN 978-80-87219-01-0